

Национален институт на правосъдието
"Повишаване капацитета на съдебната система и обучение по Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи в Националния институт на правосъдието"
Договор № 93-00-42/20.02.2013 НФМ 2009-2014

Тореджани и други срещу Италия (жалби [43517/09](#), [35315/10](#), [37818/10](#))

Решение 8.1.2013 [Отделение II]

Член 46

Пилотно решение

Общи мерки

Договарящата страна по Конвенцията следва да осигури ефективни мерки за подобряване капацитета на затворите

Фактите: седемте жалбоподатели са задържани в затворите в Busto Arsizio и Piacenza. През периодите от четиринадесет до петдесет и четири месеца, всеки от тях е разполагал в съответния затвор с лично пространство от 3 квадратни метра.

Приложимо право – член 3: сериозното ограничаване на полагащата се площ лично пространство, на което са били подложени седемте жалбоподателя за периодите от време между четиринадесет до петдесет и четири месеца, и което е в разрез с Конвенцията, допълнително е било утежнено и от други условия в затворите. Липсата на топла вода за продължителни периоди от време и недостатъчната светлина и вентилация в килиите, които сами по себе си не представляват нехуманно и унижително отношение, в съвкупност са причинили значителни страдания на жалбоподателите. Вземайки под внимание продължителността на задържането, условията при които жалбоподателите са били задържани в съответния затвор са поставили жалбоподателите в положение, надвишаващо неизбежното ниво на страдание в такава ситуация.

Заключение: нарушение (единодушно).

Член 46: Нарушаването на правото на жалбоподателите на адекватни условия в местата за принудително задържане не е изолиран случай, а представлява системен проблем, резултат от принципно лошото функциониране на затворите в Италия, което от своя страна е засегнало и би могло да засегне голям брой лица. Описаната ситуация, предмет на подадените жалби, разкрива практика, която не отговаря на изискванията на Конвенцията. Още повече, към настоящия момент няколко стотин жалби, засягащи същия проблем, са висящи пред Съда срещу Италия и техният брой продължава да расте. В допълнение, в Италия около 40% от задържаните в затвор лица са такива, които очакват съдебен процес. В тази връзка Съдът отбелязва в Препоръките на Съвета на Министрите на Съвета на Европа, че е уместно договарящите страни да насърчават

своите прокурори и съдии да налагат алтернативни наказания, в случаите, при които това е възможно, а така също да моделират националната си система за налагане на наказания в посока на намаляване на наказанията, които изискват задържане в затвор, с което се цели облекчаване на популацията в затворите.

Следва да се отбележи, че единственото средство за защита, посочено от ответната страна в разглежданите случаи, а именно подаването на жалба до съдя по изпълнението на присъди, е било достъпно, но неефективно, тъй като не осигурява възможност за бързо решаване на хипотези, при които е налице нарушение на член 3 от Конвенцията. Още повече, възможността на съдията по изпълнение на присъди да нарежда на административните органи да изплащат материално обезщетение не решава изложените проблеми. Съответно, необходимо е националните власти да въведат в срок от 1 година средство или комбинация от средства с оглед превенция и обезщетяване, което ще доведе до същинско и ефективно компенсиране на допуснати нарушения на Конвенцията във връзка с преселеността на затворите в Италия.

Член 41: за претърпени неимуществени вреди се присъждат обезщетения в размери между EUR 10 600 и EUR 23 500 за всеки от жалбоподателите.